

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesplnění podmínek článku 116 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES⁽¹⁾, které odůvodňují pozastavení registrace léčivých přípravků obsahujících hydroxyethylškrob. V důsledku toho nemůže Komise vydat rozhodnutí požadující, aby členské státy tím, že provedou rozhodnutí, pozastavily příslušné registrace.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Komise porušuje zásadu předběžné opatrnosti.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že pozastavení registrace léčivých přípravků obsahujících hydroxyethylškrob není vhodné ani přiměřené k řešení bezpečnostních problémů vyplývajících ze studie užívání léků. Používání léčivých přípravků mimo rozsah rozhodnutí o registraci by nemělo vést k pozastavení jejich používání v souladu s rozhodnutím o registraci, které má dobře zdokumentované příznivé účinky, zejména při neexistenci nepříznivých bezpečnostních signálů.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí je samo o sobě rozporuplné, a tudíž postrádá dostatečné odůvodnění.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69).

Žaloba podaná dne 11. července 2022 – D'Agostino a Dafin v. ECB

(Věc T-424/22)

(2022/C 340/69)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobci: Vincenzo D'Agostino (Neapol, Itálie), Dafin Srl (Casandrino, Itálie) (zástupkyně: M. De Siena, advokátka)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— určil mimosmluvní odpovědnost Evropské centrální banky (ECB), zastoupené prezidentkou Christine Lagardeovou;

- a) za to, že cenným papírům SI FTSE.CPERP vlastněným Vincenzem D'Agostinem způsobila propad vedoucí ke ztrátě celkové hodnoty investovaného kapitálu ve výši 450 596,28 eur, když Christine Lagardeová ve funkci prezidentky ECB pronesla dne 12. března 2020 slavnou větu „Úkolem ECB není snižovat spready“, což vedlo k výraznému poklesu hodnoty cenných papírů na všech světových burzách a k poklesu o 16,92 % na milánské burze, tento pokles byl nevídaný v historii této instituce a ostatních světových burz, poté, co Christine Lagardeová na tiskové konferenci sdělila celému světu, že ECB již nebude podporovat hodnotu cenných papírů vydaných zeměmi v obtížích a informovala tak o celkové změně postoje měnové politiky, kterou ECB přijala v době, kdy byl jejím perzidentem Mario Draghi, který ukončil svůj mandát v listopadu 2019;
- b) za to, že s tímto chováním a v důsledku výše uvedeného prudkého poklesu indexu milánské burzy došlo ke snížení hodnoty majetku žalobce;

- c) za to, že v důsledku podstatného a významného snížení hodnoty majetku žalobce byl tento nucen nahradit uvedené snížení majetku, a jako ručitel společnosti Dafin Srl za úvěr poskytnutý uvedené společnosti ze strany Banca Fideuram SpA musel zaplatit část tohoto úvěru získáním potřebného financování prostřednictvím krátkodobého prodeje jiných cenných papírů, které vlastnil, čímž utrpěl kapitálovou ztrátu ve výši 2 534 422,16 eur v roce 2020 a dalších 336 517,30 eur v období od 1. ledna 2021 do 15. dubna 2021, a tedy celkovou ztrátu 2 870 939,30 eur;
- d) za způsobení majetkové újmy spočívající v ušlém zisku ve výši 1 013 074,00 eur;
- e) za následné způsobení majetkové újmy v celkové výši 4 334 609,28 eur;
- uložil ECB v osobě prezidentky:
- náhradu majetkové újmy, spočívající ve skutečné škodě a ušlém zisku, nemajetkové újmě a újmě způsobené ztrátou příležitosti ve prospěch žalobce Vincenza D'Agostina, odhadnutou podle kritérií uvedených v příslušných kapitolách a odstavcích této žaloby, zaplacením následujících částek: 1) 4 334 609,28 eur za majetkovou újmu, 2) 1 000 000 eur za nemajetkovou újmu; 3) a tudíž zaplacení celkové částky 5 321 535 eur;
 - podpůrně, zaplacení částek za jednotlivé subjekty, které budou určeny v průběhu hlavního řízení v rozsahu považovaném za spravedlivý, rovněž prostřednictvím znaleckého posudku, jehož zpracování nařídí tento Tribunál podle článku 70 svého jednacího řádu;
 - úhradu dodatečné částky, kterou Tribunál určí podle zásad ekvity jako náhradu škody způsobené ztrátou příležitosti;
 - dále úhradu úroků z prodlení, které se mají počítat od 12. března 2020, dne, kdy došlo k újmě, a to až do uskutečnění platby.
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z odpovědnosti ECB podle čl. 340 odst. 3 SFEU a článku 2043 italského občanského zákoníku za majetkovou a morální újmu, kterou žalobce utrpěl sám a jako společník společnosti Dafin Srl.
2. Druhý žalobní důvod odkazuje na zásady uvedené v judikatuře Evropské unie, zejména v rozsudcích ze dne 28. října 2021, *Vialto Consulting v. Komise*, C-650/19 P, ze dne 9. února 2022, *QI a další v. Komise a ECB*, T-868/16, a ze dne 21. ledna 2014, *Klein v. Komise*, T-309/10.

Uvádí podmínky, které musí existovat pro mimosmluvní odpovědnost evropského orgánu vůči občanovi Evropské unie a tvrdí, že došlo k ověření existence těchto podmínek s kladným výsledkem.

3. Třetí žalobní důvod dovozuje porušení primárního a sekundárního práva Evropské unie ze strany ECB a zneužití pravomoci prezidentky.

Uplatňuje, že ze strany ECB v osobě její prezidentky došlo dne 12. března 2020 k porušení článku 127 SFEU kapitoly 2, nadepsané „Měnová politika“, článků 3, 10, 11, 12, 13, 38 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, jakož i článku 17 bodů 17.2 a 17.3 nařízení přijatého rozhodnutím ECB ze dne 19. února 2004⁽¹⁾.

4. Čtvrtý žalobní důvod vyčísľuje, odůvodňuje a dokumentuje majetkovou újmu, kterou žalobce utrpěl (skutečná škoda a ušlý zisk).

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky 2004/257/ES ze dne 19. února 2004, kterým se přijímá jednací řád Evropské centrální banky (ECB/2004/2) (Úř. věst. 2004, L 80, s. 33), ve znění rozhodnutí Evropské centrální banky BCE/2014/1 ze dne 22. ledna 2014 (Úř. věst. 2014, L 95, s. 56).